

Modern eszközök felhasználásával mutatja be a népi kultúrát a veszprémi Bakonyi Ház, amely a közelmúltban elnyerte az Év Tájháza díjat. Az épületet 1935-ben alapították.

„Ez egy jellegzetes, 18,. század végi dunántúli parasztház, egy módosabb gazda, illetve kismemesi család rendelkezett ilyen épülettel” - mondta L. Karsai Henriett néprajzos, muzeológus az M1 aktuális csatorna csütörtök délelőtti műsorában.

Hegedűsné Majnár Márta, a Magyarországi Tájházak Szövetségének ügyvezető elnöke arról beszélt, hogy az Év Tájháza díjat 2003-ban alapították és nagyon komoly szempontrendszernek kell megfelelni a kiválasztás során. Ezek között múzeumszakmai, valamint látogatóbarát szempontok egyaránt vannak, és arra is figyelnek, hogy egy közösség életében mennyire játszik meghatározó szerepet a tájház.

Mint elhangzott, a veszprémi Bakonyi Házat a városi Laczkó Dezső Múzeum tartja fenn. Időtlen idők címmel a tájház hátsó szobájában rendhagyó kiállítás látható, amely korszerű módszerekkel közelít a népi kultúra felé. L. Karsai Henriett kitért arra, hogy a tárlaton olyan tárgyakat emeltek ki, amelyek valamilyen módon egy család vagy egy közösség egy fontos dátumát örökítik meg, párhuzamba állítva a világtörténelem eseményeivel.

A Bakonyi Ház környéke a 2016-ban kialakított etnobotanikai oktatókert, ahol mind a kétszáz bemutatott - vadon élő és termesztett - növénynek szerepe volt a helyi paraszti kultúrában és folklórban.

„Az Év Tájháza díjat a szakmai elismerés zsinórmértékének szántuk. Ugyanakkor szeretnénk

ráirányítani a figyelmet arra, ha egy tájház példa értékű munkát végez. A díj múlt heti átadása óta érezhetően megnőtt az érdeklődés a Bakonyi Ház iránt. A tájházak az apró településeken a kulturális alapellátás intézményei és egyfajta évszázadokon átívelő idegenvezetést jelentenek, ahol élményszerűen lehet megismerni múltunkat, örökségünket" - fogalmazott a szövetség vezetője. Hozzátette: csaknem ötszáz tájház van Magyarországon, közülük háromszáz tagja a szövetségnek.

A Bakonyi Ház három osztatú lakóépület, boltíves tornáccal, a Veszprém környéki népi építészet jellegzetes, viszonylag fejlett típusa, amely különösen a kismemesi falvakat jellemezte. Közvetlen mintája Simon István, Öcs községben álló lakóháza volt. A ház építésének és történetének teljes korabeli dokumentációja rendelkezésre áll, a kiállítóhely teljes története rekonstruálható. Az 1930-as, 40-es években a Bakonyi Ház a tudományos közvéleményben a „népies szellemben” épített bemutatóhelyekkel szemben a hiteles néprajzi ház egyik mintapéldája lett.

Az elmúlt években a Bakonyi Ház népszerű városi rendezvény helyszínévé vált, elsősorban a mobil kemence révén, nagy népszerűségnek örvend a kenyér- és langalló sütés. A hagyományok és népszokások átadása a fiatalabb generációknak, óvodás és iskolás csoportoknak szervezett múzeumpedagógiai foglalkozások szintén emelik az intézmény kulturális életben betöltött jelentős szerepét.

(MTI/HelloVidék)